

Nr. van het vonnis : 1767

Nr. van het Parket : BG.66.97.820-99-St

Nr. van het Repertorium : 1891

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE
KAMER, zettende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis
uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie.

tegen :

1.

geboren te op
stuid,
wonende te

vertegenwoordigd door meester , advocaat te :

geboren te op
werktuigkundige,
wonende te

vertegenwoordigd door meester advocaat te

Gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige knipen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, geordineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk:

bij het bouwen, het gebruiken van een grond voor het plaatsen van u of meer vaste inrichtingen, het afbreken, het herbouwen, het verbouwen van een bestaande woning

(instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

de voorwaarden, gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar, waarvan het beschikkend gedeelte in de schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te dd. 24.12.1997 werd overgenomen, niet in acht te hebben genomen, door namelijk:

1. op het terrein gelegen te kadaster gekend
onder in
eigendom toebehorende aan smid, geb. te
ou won. te an
werkingsgebied, geb. te
won. te

(beschrijving der werken) oprichten van achtergevel door middel van betouplaten in plaats van steen der streck voor 5 garages (garages 51 tot en met 55 op het plan dd. 16.07.1997)

te op eind 1997:

2. en de sub 1 vermelde toestand in stand te hebben gehouden

te vanaf eind 1997 tot en met 30.04.2000:

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 146-1° en 7°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003).

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-7°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003) werken, handelingen of wijzigingen die een inbreuk zijn op de bouwen verkavelingsvergunningen die zijn verleend krachtens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, geordineerd op 22 oktober 1996, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1.
de instandhouding van de sub A.1. omschreven toestand
te vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot
dagvaarding, zijnde 27.08.2004.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de beide gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. Het artikel 146, derde lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge artikel 2, lid 2 van het strafwetboek dient van deze mildere strafwet terzake toepassing gemaakt te worden.

De rechtbank dient derhalve na te gaan of het onder de tenlasteleggingen A2 en B ten laste gelegde misdrijf van in stand houden in casu nog langer strafbaar is.

De onvergunde constructies waarop de tenlasteleggingen A2 en B betrekking hebben, zijn volgens het gewestplan vastgesteld bij K.B. dd. 07.04.1997, gelegen in een woongebied.

Het begrip 'ruimtelijk kwetsbaar gebied' wordt omschreven in het vierde lid van artikel 146 DORO.

De gebieden die worden opgesomd in dit vierde lid zijn :

1. bestemmingsgebieden opgesomd in het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, en die voorkomen in alle gewestplannen, zoals "natuurgebieden" ;
2. bestemmingsgebieden die voorkomen in sommige gewestplannen ;
3. de grote eenheden natuur (GEN) en de grote eenheden natuur in ontwikkeling (GENO) en de enkele vergelijkbare gebieden aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) of plannen van aanleg, en
4. de gebieden en voor het gebied belangrijke landbouwgebieden aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de linnen.

Een woongebied is geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, lid 4 DORO.

Ingevolge artikel 2, lid 2 Sw. dient toepassing gemaakt te worden van de mildere strafwet.

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding door artikel 146, derde lid DORO heeft het verval van de op het misdrijf gebaseerde strafvordering tot gevolg.

(Cass. 5 september 2006 en Cass. 10 oktober 2006, R.W. 2007-2008, 439, met noot

2. De strafvordering lastens de beklaagden uit hoofde van de tenlastelegging A1 is vervallen door verjaring.

3. Nopens de herstellvordering.

3.1. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sluit zich in zijn brief dd. 22 januari 2002 aan bij de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen, zoals verwoord in haar schrijven dd. 23 november 2002, met name het herstellen in de vergunde toestand conform de bouwvergunning dd. 24 december 1997.

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding door artikel 146, derde lid DORO heeft alleen het verval van de op het misdrijf gebaseerde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest.

De herstellvordering voor de strafrechter is afhankelijk van de beslissing van het parket om al dan niet te vervolgen (cfr. Arbitragehof 28 maart 2002, T.M.R. 2002, afl. 3, 233) en wordt derhalve slechts bij de strafrechter door de strafvordering aanhangig gemaakt.

De herstellvordering werd in casu ingesteld door de op 03.09.2004 aan de beklaagden betekende dagvaardingsexploot, hetzij na de inwerking treding van het decreet van 4 juni 2003.

De herstellvordering is derhalve onontvankelijk in zoverre gesteund op de tenlasteleggingen A2 en B.

Daarentegen is de herstellvordering wél ontvankelijk in zoverre gesteund op de tenlastelegging A1, aangezien ingesteld voor het verval van de strafvordering door verjaring, waarbij de strafvordering op ontvankelijke wijze voor de strafrechter werd gebracht.

Uit de gegevens van de strafinformatie blijkt dat de herstellvordering thans zonder voorwerp geworden is.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van
strafvordering.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende OPTEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden ;

In hoofde van de eerste gedaagde

Stelt het verval van strafvordering door verjaring vast hoofdens de feiten sub
A1.

Stelt het verval van strafvordering vast hoofdens de feiten sub A2 en B.

In hoofde van de tweede gedaagde

Stelt het verval van strafvordering door verjaring vast hoofdens de feiten sub
A1.

Stelt het verval van strafvordering vast hoofdens de feiten sub A2 en B.

Legt de kosten van het getuing. begroot op 65,74 EUR ten laste van de Staat.

Nopens de herstellvordering :

Verklaart de herstellvordering onontvankelijk in zoverre gesteund op de
tenlasteleggingen A2 en B.

Stelt vast dat de herstellvordering in zoverre gesteund op de tenlastelegging A1
thans zonder voorwerp is.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **zestien juni tweeduizend en negen**.

waanzetelden :

alleerechtsprekend rechter;
eerste substituut procureur des Konings;
griffier;